कमें समाचरेत। स्थानसेवां तथा ध्यानं वाणिज्यं राज दर्भनस्। कान्यानि शुभक्रमीचि कारयेत प्रयक्षतः। टक्तनाडीप्रवाचे त शनिभौतिय सेंडिकः। रनयैव तथाय वं पापानासटयो भवेत । शाभाशभविनेको जि द्यायते त खरोटयात । देशमध्ये स्थिता नाद्यो बद्ध-रूपाः सुविकाराः । नाभेरधसाद्यः कन्दो खङ्गास्तत निर्गताः। दासप्रतिसहस्राचि नाभिमध्ये व्यव-खिताः। चक्रवच्च स्थितासास्त स्वीः पाणहराः स्त्रताः। तासां तिमीमता श्रीता वासर्विषमध्यमाः। बामा श्रीमातिसका प्रोक्ता दक्षिणा रविशक्तिभा। म-ध्यमा च भवेद बन्हिं विषी का कहिं विषी। श्चास्तरूपा च जवदाधायने स्थिता। दिख्या रौट्र-भावेन जगक्कोषयते यदा । इयोवी हे त सत्यः खात् श्रदेशार्था विनाशिनी । निर्मामे च भवेद्वामा प्रवेशे द-चिषा स्तरा | कारवेत् क्र रक्तभौषि प्राणे पिङ्ग । संस्थिते। इडाचारे तथा सौम्यं चन्द्रसूर्यगतस्था। बातायां सर्वकार्योषु विषापहरणे दढा। भोजने सैनुने युद्धे पिङ्काबा विदिदायिका। उचाटमारणा-दो मुकर्मस्तित् पिङ्का। नैधने चैत्र संवामि मीजने विदिश्यिका। शीभनेषुच कार्येषु बालायां विषक-भीषा शानिसुन्नार्थिस्त्री च र्डाशीज्या नराधितैः। दाभ्याञ्चीव प्रवाच्चे च क्रूरसीस्यविवर्जने । विषुवतीन्त जानीयात् शंकारेत् विषच्याः । सीस्योषु ग्रामकार्येषु शाभादिजयजीविते। गमनागमने चैत वामा धर्वत प्जिता । युदादिभोजने चाते स्ती खाञ्चैव त सङ्घमे । व्रमका दिख्या नाषी प्रवेशे खुद्रमध्य । श्रभाश्रभानि कार्याण बाभानाभी जयाजयौ । जीवाजीवाय यत् प्रक्रेन विध्यति च मध्यमा । वामाचारे । च वा दची प्रत्येय यह नायकः । तहस्यः एक्वते यस्तु तह चिदिने संगयः। वैकान्दो वामदेवस्त यटा वहति चात्रानि। तत्र भागे स्थितः पृच्छे तृ सिद्धिभैवति निव्यत्वा। वामे वा दिचि वे बाचि यह चंक्रमते विरा। धीरे घोराचि कर्मां च शौक्य वे मध्यमानि च। प्रस्थित भागतो इंपे दाभ्यां वे वर्षवाहिनि। तदा कृत्यं विजानीयात् योगी योगविधारदः। यह यह स्थितः प्रक्रोदाम ष्टिचयमम् सः। तन नन समं दिग्यादातसोदयनं हदा। धपतो वानिका श्रेटा एटतो दिखिणा शुभा। वामेन वानिका मोला दिखके दिखका ग्रुमा। जीवी

जीवित जीवेन यकान्यं बत्स्वरी भवेत् । यत्किश्चित् कार्या सहिए जवादि शुभस्त चयम्। तत्मवं पृथीनान द्यान्तु जायते निर्विकत्यकम् । खन्यनाद्यादिपर्यान्तं पच-अवसदाकृतम् । वावत् प्रश्नी त प्रकारां पृथायां प्र-यमं जयेत्। रिक्तायान्त हितीयन्त कथयेत्तदशक्तिः। वामाचारः धर्म यायुजायते कर्मसिद्धिः। प्रवत्ती दिचये मार्गे विश्मे विश्माचरम्। श्रान्यत् वामवाष्ट्रे त नाम वै विषमा चरम । तदासी लयमाप्रोति योधः भंपानमध्यतः । दचनातप्रवाहे त यदि नाम समाचरम् । जायते नात्र सन्दे हो नाडी मध्ये त बचायेत । पिष्कः बालगीते प्राची समानीया इव अयेत् । या बसादा दयं चारसां दिशं यावदानवेत्। न नात नदते सीर्शम नात कार्या विचारचा। अय संगाममध्ये त यक नाडी यदा वहेत्। सा दिशा जयभात्रोति चून्ये भक् विनिर्दिशेत्। जातस्वरे स्वयं विद्यानातके स्ट्रिमा-दियेत्। जयं पराजयञ्चेव योजानाति स पिखतः। वामे वा दिचा ये वापि यत्र मचरते चिरा। कला तत् पदमादी त यालां नयति शोभनास । शशिखर्यमगाने सु सति युद्धं समाचरेत् । तल्लास्यः प्रच्यते यस्तु स साधजेयते घ्रवस्। यां दिगं वहते वायुक्तां दिशं यानदाजयेत्। जयते नात सन्दे इ इन्द्रो यदपतः स्थितः। मेवाद्यादययानाद्यो दक्तियायासमंस्थिताः। चरिखरदिवागे तास्तादये तादयः ऋषात् । निगंबे निर्में वाति रंपहे संपत्तं बिद्रः। प्रकाशस्य वधः श्रुत्वा वस्टाकारेण बच्चवेत्। वामे वा दिच्चि वाचि पचतत्त्वस्थितः चिवे ! । जहुँ तिम्नर्थ खापच तिर्योक-र्थस्यः प्रभञ्जनः । मध्ये तुष्टियवी क्रीया नभः सर्थल वर्ष्टा। जड्डे क्टब्रुक्षः प्रानिसिर्यक् बोहाटवेत् ए थी: । मध्ये द्वारा विजानीयान् भोचः सर्वेत सर्वते ।

पवनव्याधि पुर पवनः वातरोनभेदो व्याधिरसः। एडवे यादक्षाच्याभेदे तिकार।

पवनाताज प्र॰ ६तः। १इत्सित २भीमे १वक्की च "वायो-रागः" इति स्तिस्य वायुकातस्यात्तत्त्वम् । प्रक

पवनाल पु॰ पवनायात्ति पर्योप्नोति खन-पर्योप्तौ धन् धतः। (देधान) धान्यभेदे पवनाखो हिमः खादः खोहितः खोषपत्तित् । खद्यप्रस्तुः रो द्वः केदे कत कवितो खन्नः भावमः।